

Wat zegt Paulus in Romeinen 8:4-17?

Romeinen 8:5

Je eigen natuur is je hele aardse bestaan met alle verstand, gevoelens en neigingen. Verstandelijk kun je dan wel de wet van God als goed erkennen, maar navolgen is wat anders. Je eigen natuur is vaak sterker dan je verstandelijke overwegingen. Iedereen (ook bijna iedere ongelovige) erkent verstandelijk, dat egocentrisch of egoïstisch handelen verkeerd is. Toch doen we het zomaar. Dat wat we zelf willen is dan vaak bepalend. Dat zit in ons en is als het ware 'natuurlijk'. Maar als de Geest van God en Jezus in ons komt, gaan we gericht leven op wat de Geest wil (wat God en Jezus willen). Dan is het leven anders. Want de Geest brengt niet alleen kennis (via de wet) maar ook de kracht in ons om te willen en te doen wat God wil (Gods wet is zelfs in ons hart geschreven). Vergelijk dit met Filippenzen 2:13.

Romeinen 8:6

In situatie 2 worden we geleid door onze eigen (zondige) natuur, hoewel we de wet dan wel hebben. Een andere kracht is er dan niet in ons. Dat leidt tot de dood. Maar in situatie 3 heerst de Geest van God in ons – die helpt ons en daardoor komt er (hemels, eeuwig) leven en vrede in ons leven. Leven in harmonie met God en met Gods wet. En daardoor ook vrede met medemensen.

Romeinen 8:7

Onze eigen wil = luisteren naar wat onze natuur ons ingeeft = ons laten regeren door wat ons verstand en ons gevoel (enz) ons ingeeft. Het denken van het vlees (StV) of 'de gezindheid van het vlees' (NV51) staat vijandig tegenover wat God wil. Dan doen we vaak vanzelf niet wat God wil. Onze natuur kan niet anders (hoewel we verstandelijk best kunnen toegeven dat God wijs en goed is). Er is bovennatuurlijke hulp nodig!

Romeinen 8:8

Wie niet aan de Geest maar aan zijn eigen natuur de leiding geeft, kan God niet behagen. Dan doe je nooit wat God wil. Dan kan God geen plezier aan je beleven.

Romeinen 8:9

Maar de christenen in Rome leven toch niet meer volgens hun eigen natuur, veronderstelt Paulus hardop. Ze laten zich toch leiden door de Geest, die in hen woont? Ja toch? Zo klinkt als het ware de beproevingsvraag tussen de regels door (vergelijk NV51 met NBV). Uit dat al of niet leven naar Gods wil blijkt dan ook duidelijk of je bij Jezus hoort of niet.

Hier geeft Paulus een duidelijk kenmerk om te kunnen onderscheiden of jijzelf of iemand anders wedergeboren is of niet.

Romeinen 8:10

Betere vertaling dan de NBV: "Als Christus echter in u leeft, is het (= uw) lichaam door de zonde weliswaar sterfelijk, maar de (= uw) geest levend door de gerechtigheid". Zie ook de StV en de NV51.

Zeker, we zijn en blijven nog sterfelijke mensen. In ons lijf is nog de vatbaarheid en neiging tot zonde. De oude mens of natuur zit nog altijd in ons (tot aan je dood). Maar door de Geest in ons kunnen we sterker zijn. En door dat te geloven, luisteren we niet meer naar de oude natuur/mens maar naar de Geest. Daardoor is er werkelijk *gerechtigheid* in ons leven: een hemelse levensstijl. Dat is te constateren en daaruit blijkt dat we al of niet hemels (eeuwig blijvend) leven in ons hebben: de Geest! Dat is wedergeboorte.

Waarom de vertalers van de NBV hier op hun manier vertaalden is onhelder. Ze lijken een draai aan de woorden van Paulus te geven. Paste die beter bij hun theologische opvatting?

Romeinen 8:11

Ja, we blijven nog sterfelijk. Maar de dood is toch echt overwonnen. De Geest van God is immers in ons. Door die Geest leefde Jezus voor God en is Jezus opgewekt uit de dood. Als wij nu door diezelfde Geest leven, zullen ook wij opgewekt worden uit de doden en leven. Dat kan niet anders! Jezus was sterfelijk, net als wij. Maar zijn Geestelijke gezindheid was eeuwig blijvend leven! Zo zal het ook met ons zijn. Ook wij hebben eeuwig leven en letterlijk levend gemaakt worden, doordat dezelfde Geest of Geestelijke gezindheid in ons is. We zullen ook daarin de eenheid met Jezus beleven.

Meditierend kun je bij dit vers wel bedenken, dat er nu, in dit leven, al een opstanding uit de doden is. We worden nu immers al levend gemaakt (uit de zonden gehaald/opgewekt) door de Geest en hebben nu het eeuwige leven al in ons. Dit zegt Paulus ook steeds. Maar Paulus bedoelt in dit vers de letterlijke opstanding van onze lichamen uit de dood. Hij sluit aan bij het 'sterfelijk' van ons lichaam waar hij in vs 10 op wees.

Romeinen 8:12

Nu maakt Paulus weer een concluderende toepassing ('*Derhalve ...*' in NV51): we hoeven ons dus niet langer te laten leiden door onze eigen wil (onze natuur), zoals in periode of situatie 2 (zie bij 7:9) wel vanzelf gebeurde, omdat we toen geen kracht hadden om ons tegen onze zondige harttochten te weren (zie 7:9).

Romeinen 8:13

We staan nu dus voor de keus en zijn daarom zelf verantwoordelijk voor het gevolg: leven of dood. Als je je wel door je eigen wil (door je vlees) laat leiden, zul je sterven; als je het niet doet, zul je leven. Door de Geest in ons (en door dat te geloven) zijn wij in staat '*de werkingen van ons lichaam*' (NV51) of '*onze zondige wil*' (NBV) te doden. Dat kunnen we niet door eigen kracht (zoals bleek in hoofdstuk 7), maar alleen door de kracht die de Geest van Jezus in ons beschikbaar stelt. Dit klinkt heel anders dan het machteloze spreken in hoofdstuk 7.

Het is net als vroeger in het OT. Het geredde Israël was zelf verantwoordelijk voor hun daden en de gevolgen daarvan omdat God ook toen met hen was en hen de

kracht gaf om gehoorzaam te kunnen zijn (zie Deuteronomium 30:11,15,19,20). Ook toen gold dat door geloof de wet van God niet (te) moeilijk was. Waar geloof mist, kent men Gods kracht en zijn bereidheid tot hulp niet en vervalt men als vanzelf in zonden.

In de tijd van Jezus en Paulus was dit geloof vrijwel onbekend geworden en klonk de boodschap van Jezus, Paulus en de andere apostelen als nieuw, terwijl ook in het OT duidelijk geleerd wordt dat men door geloof overwinnaar was over angst, zonden en dood.

Het spreken over het nieuwe verbond in Ezechiël 36:26,27 en Jeremia 31:33 e.d. gaat niet over het verschil tussen de tijd van het hele OT en de tijd na Jezus en Pinksteren. Dat denkt men meestal, maar dat is onjuist, want het leven door de Geest was in het OT ook al mogelijk, net zo goed als het leven door geloof. Het leven naar Gods wet was toen mogelijk (zie bv Ps 17:3-5 en Ps 18 of 119, enz). Maar ... in de tijd vóór en ná de ballingschap zijn de Joden van God vervreemd en ook van het evangelie (dat echt al in het OT en in de wet van Mozes klonk). Men is er zover van vervreemd, dat Jezus in zijn tijd constateert (Joh 5:39,45-47; 7:17): jullie herkennen Mij niet, **omdat jullie Mozes niet kennen** (want ik zeg hetzelfde als hij – dezelfde boodschap: door geloof behouden worden en leven). De boodschap van Mozes (en van de profeten) was dat Gods woorden vlees en bloed zouden kune worden in mensen; maar dat was zo onbekend en verduisterd, dat men zelfs Gods Zoon, die het Woord in levende lijve was, niet herkende als van God gekomen. Wat Jezus bracht was totaal nieuw voor de Joden – slechts enkelen herkennen Hem – dat waren mensen die Mozes nog echt kenden (al was het ook voor hen moeizaam, omdat ze meegesleept waren door het verkeerde en wettische onderwijs van de schriftgeleerden en andere leiders). Jezus verbaast zich dat een geleerde Nicodemus niet eens weet dat je wedergeboren moet zijn om een echte Jood of echt kind van Abraham te zijn. Terwijl het OT er vol van is dat niet iedere Jood een geestelijk kind van Abraham is (niet alles is Israël wat Israël heet). Zie hierover ook wat Paulus schrijft in Rom 2:25-29; 9:6.

Er is wel wat verandert door Jezus – zie mijn boek 'Jezus in ons' hfdst 9.

Romeinen 8:14

Nu weet je ook hoe je kinderen van God kunt herkennen: laten ze zich leiden door de Geest van God of niet? Kinderen van God doen dat en kiezen dus waar nodig tegen hun eigen wil en doden die zondige wil in hen steeds weer.

Daaraan zijn ze herkenbaar.

Romeinen 8:15

Laten we ons beheersen door vertrouwen op God of door angst en bezorgdheid? In het laatste geval voeden we de zondige wil en vervallen we zomaar weer tot zonde. Maar, zegt Paulus, dáárvoor hebben we de Geest of geestelijke gezindheid van Jezus niet ontvangen. Ook Jezus liet zich immers niet beheersen door angst en bezorgdheid, ook al waren situaties vaak angstaanjagend voor Hem. Hij bleef altijd 'Abba, Vader' zeggen oftewel kiezen voor het blijven vertrouwen op God. Dat kunnen en moeten wij nu ook doen.

Romeinen 8:16

Door zo te leven in geloof, zullen we merken dat de Geest werkelijk in ons is en dat het overwinnen van angsten en zorgen mogelijk is door het vertrouwen op God en zijn hulp. Door die ervaring van hulp getuigt de Geest in ons dat we Gods kinderen zijn. Het Geestelijk leven of de wedergeboorte is dan immers levende en ervaarbare realiteit.

Romeinen 8:17

Hierdoor worden we al zekerder over de toekomst. Want kinderen van God zijn erfgenamen van Gods heerlijkheid, samen met Jezus. Maar blijf bedenken, dat het leven in geloof onze wegen niet altijd makkelijk maakt. Ook Jezus moest - als gelovige en rechtvaardige - lijden om tot zijn heerlijkheid te komen. Zo zullen ook wij vaak moeten lijden om naar de heerlijkheid te komen die God voor ons bedacht heeft. Verwonder je niet als je moet lijden, maar aanvaard dat als de weg naar Gods luister.